

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Rep.: Slujba arhierescă din Baia-mare.
Cor.: Sfințirea temeliei bisericii din Săcelul-Maramureșului.
Pr. Ioan Goron: Profeții.

V. S.: Conferința de primăvară a tract. Bistrița.
Cronică. — Bibliografie. — Comunicat oficial. —
Concursuri pentru întregirea parohiilor vacante: Hida, Pădureni și Poiana-Ampoiului.

Slujba arhierescă din Baia-mare.

Impresiile neuitate cu care au rămas credincioșii noștri din *Baia-mare*, după slujba arhierescă săvârșită la sfințirea bisericii lor, în toamna anului 1929, i-a făcut să primească cu deosebită bucurie vestea că *P. Sf. Sa Dr. Ioan Stroia*, Episcopul Armatei, mandatarul *P. Sf. Sale* Episcopului nostru *Nicolae*, pentru sfințirea bisericii din *Berința*, în ziua întâi de *Rusalii* va săvârși o liturghie arhierescă în biserica din *Baia-mare*.

Parohia noastră de aici s'a întărit în mod simțitor de când numără printre enoriașii săi cei mai distinși, pe familiile ofițerilor și subofițerilor Regimentului 7 Grăniceri, de sub comanda dlui Colonel *Vasile Ionescu*, așezați în *Baia-mare* de vre-un an de zile. De atunci ortodoxia noastră a început să se afirme, iar sărbătorile naționale au luat înfățișarea festivă și impozantă, provocând explicabilul sânge rău minoritarilor confesionali și etnici.

P. Sf. Sa Episcopul Dr. Ioan Stroia, însoțit de arhidiaconul *Dr. Ioan Vască*, rectorul Academiei teologice, a sosit în *Baia-mare* Sâmbătă seara. La gară a fost întâmpinat de prot. *D. Antal*, revizor eparhial și protopopul *Alexiu Latiș*, aproape toți intelectuali ortodocși din oraș, apoi un grup de ofițeri în frunte cu dl Lt. Col. *Al. Poenariu*, iar dintre prietini bisericii noastre dnii *Dr. Teofil Dragoș*, *Dr. Nistor*, inginer *Munteanu*, *Al. Pocol*, *Dr. Emilian Iacob*, *Dr. In. Pocol*, *Av. Cupșa*, *Nic. Trentea* etc.

Scoborîndu-se din tren, *P. Sf. Sa* a fost bineventat de către *P. On. protopop Alexiu Latiș*, exprimând bucuria enoriașilor de a-l avea o zi în mijlocul lor. *P. Sf. Sa* a mulțumit pentru această primire neașteptată. *P. Sf. Sa* a fost găzduit la protopopul.

A doua zi, *Duminea*, simpatica biserică, a fost arhiplină, toți ascultând cu vădită emoție sufletească sfânta liturghie, săvârșită de *P. Sf. Sa*, asistat de prot. *D. Antal*, *Al. Latiș*, pr. *Ștefan Bărbos* și arhidiacon *Dr. I. Vască*, înfrumșetată de răspunsurile corului bărbătesc al țăranilor din *Finteușul-mare*, de sub conducerea dlui inv. *Dragoș Nistor*. La această liturghie a fost hirotonit întru diacon, seminaristul *Panait Florea*.

La terminarea sfintei liturghii, *P. Sf. Sa* a rostit o frumoasă cuvântare, vorbind despre *Duhul Sfânt* și puterea lui în viața sufletească a creștinilor.

Imediat după sfânta liturghie s'a făcut sfințirea steagului Societății sportive românești „*Tricolor*“, având ca donatori și nași ai steagului pe dna și dl colonel de jandarmi *Nicolae Antonu* din *Cluj*. *P. Sf. Sa* în cuvântarea rostită la această sfințire, a îndemnat pe tinerii cei ce se vor însurui ca membrii sportivi sub faldurile lui, pe lângă destoiniciile sportive și de fortificare a forțelor trupești, paralel să cultive și forțele sufletești.

Credincioșilor li s'a împărțit anafură. A urmat o masă comună în sala res-

taurantului „Ștefan Voivod“, unde în cadru restrâns și neoficial au participat fruntașii parohiei și câțiva prietini ai bisericii noastre. Dintre participanți, pe lângă P. Sf. Sa Episcopul Ioan al Armatei, prot. D. Antal, A. Latiș și Dr. I. Vască, am relevat pe următorii: dl Lt. Col. Al. Poenaru, comand. ajut., maior Iosif Ionescu, căpitanii Fetcu, Ciobanu, Lt. Popescu din jandarmi și alți oficeri; ing. Al. Iancu, Dr. T. Dragoș, Dr. Nistor, ing. I. Lazarescu, dir. minelor, ing. Munteanu, ing. I. Marin, ing. Gh. Bădiceanu, Dr. Ciorte, ing. V. Ionescu, ing. Nicolaescu, ing. Savulescu, ing. Constantinescu, ing. Șisman, ing. silv. I. Ionescu, ing. silv. I. Isbășescu, ing. silv. Tr. Roșu, I. Roșu, profesorii R. Popa, Toma Georgescu, I. Iuga, Rouselot, T. Novacescu, I. Puțan agr., Gh. Medan, Șt. Mihalca, I. Vereș, P. Niculescu, Gh. Petrescu, Al. Filip, Șt. Bărbos, etc.

Vremea frumoasă, urmată după atâtea zile ploioase, a contribuit mult la ridicarea solemnității acestei zile de adevărată sărbătoare pentru strânsul mănunchi de credincioși ai parohiei noastre din Baia-mare, iar deplina ei reușită le va servi de permanent îndemn în lupta de afirmare demnă și loială a ortodoxiei noastre.

Rep.

Sfințirea temeliei bisericii din Săcelul Maramureșului.

În ziua de Duminecă, 12 Iunie 1932, s'a săvârșit sfințirea temeliei bisericii ce se zidește din piatră și cărămidă în Săcelul Maramureșului, de către P. Onor. prot. D. Antal, revizor eparhial, delegatul P. S. Sale Episcopului nostru Nicolae. La frumoasa slujbă servită în biserica veche de lemn, cât și la cea atât de impresionantă a sfințirii temeliei, a fost asistat de Cuv. ieromonahi: *Pimen Moldovanu* - Dragomirești, *Sebastian Sărcu* - Vișeu-de-sus, *Sofronie Morariu* - Cuhea și preotul locului *Vasile Magdău*. Răspunsurile au fost date de corul în două voci al fetelor din Săcel, pe melodii originale, jalnice, maramureșene.

Delegatul episcopesc, la priceasnă, a rostit predica, vorbind despre puterea credinței și a iubirii creștinești, presărându-o cu impresionante exemple.

După sf. liturghie s'a făcut slujba sfin-

țirii temeliei, după care a vorbit ieromon. Pimen Moldovanu și pr. V. Magdău. Poporul venit în număr mare a fost stropit cu apă sfințită.

În piatra de temelie s'a zidit următorul act comemorativ, cuprinzând pe scurt istoricul reînvierii ortodoxiei pe aceste plaiuri și luptele duse:

„În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Pusus'a temelie acestei sfinte biserici ortodoxe române din comuna Săcel, jud. Maramureș, în ziua de Duminecă 12 Iunie anul 1932, dela nașterea Domnului nostru Iisus Christos, întru cinstea și pomenirea Pogorîrii Duhului Sfânt, sub domnia prea înălțatului și dreptcredinciosul *Carol al II-lea*, Rege al României, fiind Patriarh al României I. P. Sf. Sa Miron E. Cristea, iar episcop al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, P. Sf. Sa Nicolae Ivan, sub a cărei arhipăstorire ne aflăm, protopop al tractului Maramureș P. Cucernicul Mihail Muntean și preot al locului Cucernicul Vasile Magdău, prim-epitrop Petru Balea.

Biserica aceasta se zidește prin străduințele vrednice de toată lauda ale preotului Vasile Magdău și a vrednicilor săi credincioși în frunte cu consiliul și epitropia parohială. O parte din ei, cari mai trăesc și a înaintașilor lor, cari au trecut la cele vecinice, au dus o adevărată luptă mucenicească, începută în anul 1900 și continuată ani de-arândul până au putut reveni plini de convingere la credința strămoșească, neînfricându-se de amenințările jandarmilor unguri, ale solgăbirăului nici ale alișpanului și fișpanului, atotputernici, cu atât mai puțin de dușmănia preoților uniți, înstrăinați cu sufletul de sufletul neamului românesc.

În lupta lor de revenire la dreapta credință, la care s'au alăturat și credincioșii din Dragomirești, au fost ajutorați și conduși cu bărbăție de apostoli, de P. On. Teodor Hermann, fost protopop al Dejului, iar în primăvara anului 1906 de însuși I. P. S. Sa Dr. Miron Cristea, atunci asesor consistorial la Arhiepiscopia Sibiului.

Lupta a fost încununată de izbândă, făcând ca sămânța de revenire la ortodoxie să odrăslească în nenumărate comune ale țării lui Dragoș Vodă, cu deosebire de când suntem sub mult dorita stăpânire românească.

Zidirea acestei biserici este împlinirea unui vis dorit de 30 de ani și împlinit acum sub chipul unei frumoase și trainice biserici de piatră și cărămidă, trainică ca și credința credincioșilor din această parohie.

Slujba sfințirii temeliei s'a săvârșit de un sobor de preoți aici subsemnați în frunte cu P. C. protoiereu Dumitru Antal, revizor eparhial, delegatul P. Sf. Sale Episcopului Clujului."

Poporul a rămas foarte mulțumit sufletește de slujbele la cari a azistat. Între ascultători au fost și credincioși uniți în frunte cu câțiva intelectuali din comună.

A urmat o masă comună la casa preotului, la care pe lângă preoții slujitori au participat și următorii: d-na L. Găzdac, preteasă gr.-cat., dl V. Gh. Tomoiagă, notar, I. Staicu, inv. dir., Dragomir Zavastin, inv., dș. Ana Gogea, Ilie Gurgui, șeful secț. de jand., dna și dl plut. de jand. G. Toth și Nicolae Romano, primar.

Cor.

ÎNAINTE DE CHRISTOS

Profeții.

"Iar Isaia... către Israel rostește: Toată ziua intins-am mâinile mele către un popor neascultător și cu vorbe răsvrătite".

Rom. 10, 21.

Întelepciunea poporului zice, că unde e pericolul mai mare, acolo e Dumnezeu și ajutorul lui mai aproape. Acesta e un adevăr scos din îndelungată experiență, verificat chiar și de istorie. Decât nu poate beneficia de ajutorul prevedinței divine, care găsește totdeauna o modalitate de a întinde o mână de ajutor, numai acela care e conștiu de pericolul ce-l amenință. Căci numai acela se roagă.

Ritualismul ridicat de farisei și cărturari la rang de morală, la rang de singură conduită bine plăcută lui Dumnezeu, ascundea pentru poporul evreu un mare pericol; el împedea pe Evrei de a-și îndeplini aici pe pământ rolul firesc, pe care Dumnezeu l-a hărăzit pe seama ori cărui muritor: de a îndeplini binele în cadrul societății omenești. În măsura în care se înmulțeau regulele rituale, în aceeași măsură se înmulțea vicleșugul și minciuna în raporturile sociale. Sângele țapului ispășitor, adus de

jertfă bineplăcută lui Iehova, dar mai ales slujitorilor lui, avea să spele totul: șarlatania în comerț, minciuna în raportul cu deaproapele, furtul din averea orfanilor, a-suprirea văduvelor și exploatarea fără milă a săracilor. „Poporul ales“ o apucase deabinele pe calea pierzării.

Iubirea nemărginită a Părintelui ceresc nu putea rămânea nepăsătoare în fața acestei rătăcirii aducătoare de moarte. Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu. Și astfel îndurarea cerească a crezut de potrivit să încerce întoarcerea Evreilor la calea cea dreaptă prin acei trimiși ai săi pe cari îi cunoaștem sub numele de profeți.

Profeții sunt o apariție ciudată, neînțeleasă în cadrul iudaismului. Însăși Iudeii au privit-o astfel. Poporul i-a privit totdeauna cu o curiozitate copilărească, conducătorii cu o dușmănie vădită. Nu știau ce să facă cu ei. Legea lui Moisi a dat dreptul preoției seminției lui Aron și astfel proccii nu puteau fi încadrați între preoți. Așa dar ei nu puteau să-și justifice acțiunea lor publică, dreptul lor de a muștra, de a învăța, de a critica, de a da noi directive, prin originea lor din seminția lui Aron. Cu atât mai puțin puteau să o facă aceasta, deoarece fiecare dintre ei se găsea în luptă fățișe cu doctrina și acțiunile slujbașilor oficiali ai altarului.

Într'adevăr, nici unul dintre profeți nu și-a justificat activitatea publică prin originea lui din seminția lui Aron. Dreptul acestei activități, *datoria* acestei activități ei o reduceau la ceva ce era neasemănat mai mult decât ori care origine trupească: la *chemarea* lui Dumnezeu. Activitatea lor se întâmpla din poruncă dumnezeiască; ei nu erau altceva, decât uneltele lui Dumnezeu, cu ajutorul cărora își comunica pe seama poporului ales înalta Lui voință. Înainte de a păși în public, fiecare dintre profeți s'a luptat cu propria conștiință; unii dintre ei, dându-și seama de greutatea mare a lucrului, pe care îl întreprind, au voit să steie la o parte, ci voința lui Dumnezeu era alta. Ei au propovăduit sub imperiul unei necesități interne, sufletești; prin ei a propovăduit Dumnezeu.

Ceeace ne umple de admirație față de acești profeți este înălțimea lor morală. Ținta

lor mărturisită era substituirea cultului prin acte de caritate, prin devotament către aproapele. Dorința lor fierbinte, pentru realizarea căreia au rostit atâtea cuvinte de iubire caldă și de sfântă mânie, pentru realizarea căreia au săvârșit acte de eroism și și-au jertfit viața, a fost aceea de a sădi în suflete evlavie. Luptându-se împotriva nedreptăților sociale de tot felul, ei au atacat înainte de toate cultul, la adăpostul căruia fii poporului lor le săvârșeau aceste nedreptăți. Deja psalmistul a zis: „Jertfa lui Dumnezeu duh umilit, inimă înfrântă, Dumnezeu nu o va urgisi“. (Psalm 50). Prorocul Osia comunică poporului voința lui Dumnezeu cu următoarele cuvinte: „Că milă voesc și nu jertfă, și cunoștința lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot“ (6, 6). Amos pune în gura lui Dumnezeu cuvintele: „urît-am, lepădat-am sărbătorile voastre“ (5, 21); iar prorocul Isaia e și mai categoric: „De veți aduce mie făină de grâu, tămâie, îndeșert, uriciune este mie. Lunile cele nouă ale voastre, și Sâmbetele, și ziua cea mare nu le voi suferi, postul și sărbătorile și praznicile voastre le-a urît sufletul meu, făcutu-va-ți mie spre sațiu, nu voi mai suferi păcatele voastre. Când veți tinde mâinile voastre către mine, întoarce-voi ochii mei de către voi și de veți înmulți rugăciunea, nu voi asculta pe voi, că mâinile voastre sunt pline de sânge. Spălați-vă, curățați-vă, ștergeți răutățile din sufletele voastre, dinaintea ochilor mei, părăsiți-vă de răutățile voastre. Învățați-vă a face bine, căutați judecata, mântuiți pe cel năpăstuit, judecați săracului și faceți dreptate văduvei“ (1, 13—17). Așa fiecare dintre profeți; fiecare a pretins inima curată și fapte bune.

Ei erau slujbașii aceluiași Iehova, căruia poporul Evreu îi aducea jertfe. Totuși, câtă deosebire între concepția lor despre divinitate și aceea a fariseilor. Dumnezeu lor nu era numai Dumnezeu Evreilor, care i-a scos din robie și le va da stăpânire asupra lumii, ci era Dumnezeu tuturor neamurilor, a lumii întregi, după cum îl numește Isaia (54, 5). Abia la profeți religiunea ludeilor s'a ridicat până la adevăratul monotheism, deoarece monotheismul nu poate fi conceput fără nota de universalitate, fără să admitem, că Dumnezeu e

făcătorul și purtătorul de grije a lumii întregi. Din concepția despre Dumnezeu a profeților lipsește ori ce rezervă de loc, ori de națiune; Dumnezeu lor e Duh, pură spiritualitate: sfințenia, adevărul, dreptatea și bunătatea însași.

Nu e de mirare deci, dacă au pretins dela cei ce vor să se închine lui Dumnezeu, să se închine cu duhul și cu adevărul.

Voină să-i caracterizăm, nu vom găsi o expresiune mai potrivită pentru aceasta, decât cuvintele Mântuitorului: erau izrailiteni în sufletul cărora nu era nici un viclesug. Și își iubeau înainte de toate poporul din care făceau parte. Și credeau cu tărie în calitatea de popor „ales“ a acestuia. Dar visul lor nu era un vis deșert, ca acela al lui Iosif cu snopii de grâu, cu stăpânire nemărginită și cu îngenunchierea celorlalte neamuri; idealul lor e de altă natură: poporul lui Israil era menit să fie învățătorul lumii în ale credinței și în ale moralei. Crezând cu tărie în acest destin al poporului iudeu, în legătură cu viitorul au propovăduit cu nestrămutată nădejde venirea unui timp, când se va realiza un nou testament între Dumnezeu și neamurile întoarse la el; au propovăduit venirea unei împărășii a păcii, când legile lui Iehova vor fi înscrise în sufletul fiecărui om, iar păcatul și fărădelegea vor amuți.

Asemenea celui din urmă din rândul lor, profeții erau: „Glasul celui ce strigă în pustie: pregătiți calea Domnului, drept faceți cărările lui“.

Pr. Ioan Goron.

	CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE	
---	---	---

**Conferința de primăvară a preoțimii
din tractul Bistrița.**

La Constantin și Elena, Galații-Bistriții a avut să primească vizita preoților din protopopiatul condus încă de Prea Ven. Părinte Stavrofor G. Pletosu.

La Galați a trebuit să lipsească din mijlocul nostru, fiind slăbit de bătrânețe și de o boală ce-l însoțește prea fidel, de astăiarnă încoace.

Ci totuși ar fi nevoie de spiritul său ager și de autoritatea sa necontestată, mai ales azi, când asupra bisericii furtuni grele

se înalță, și preoțimea unui tract, cu tradiții strălucite, are lipsă în tot momentul de îndrumările sale.

Lucrările conferinței le-a condus, din încredințarea Păr. protopop, P. C. Păr. V. Mureșian, capelanul protopopesc al parohiei centrale.

Sâmbătă la ora 4 ne-am întrunit la locuința Păr. Georgiu și apoi am trecut la frumoasa biserică a satului, pentru servirea vecerniei.

În lipsa Pr. Cristea, slujba vecerniei a condus-o, în sobor de preoți, Pr. V. Cându. După vecernie și litie, Pr. V. Cându a desvoltat cu simț și vervă cuvântarea despre „Ziua mamei“, iar Pr. V. Deac s'a înfățișat înaintea poporului cu subiectul: „Rolul femeii române în propaganda religioasă“. Iată că biserica se umple de popor, sosesc și preoții de pe Valea-Bârgăului cu dnele preotese, ceea ce produce impresie plăcută între credincioși. Conferința Pr. Deac, bine pregătită, a fost răsplătită de atenția vie a norodului adunat.

După slujbă, în deplină cucernicie ne-am depărtat din sf. locaș, pentru a ne revedea mai târziu la masa ospitalieră a Pr. Georgiu. Aici dnele preotese din Bârgău prezintă justificări și învinuiesc camioneta, pentru întârziere și în deplin acord constatăm peripețiile unei călătorii de apostolat, venit dela depărtare cu... roate de cauciuc defectat... Și 'n atmosferă senină a unei prietenii frumoase, după cină ne reșfirăm pe la gospodari din sat, pentru culcare.

Dar câțiva preoți, ca străji neadormite a turmei cuvântătoare, au trebuit să meargă încă noaptea la patul unui bolnav, cu cuvântul mângâierii, iar dimineața la altul, spre a-i oficia sf. maslu.

Duminică 22 Mai, toți preoții, sub conducerea Păr. V. Mureșian, am oficiat Utrenia și sf. Liturgie. Predica zilei a ținut-o Pr. A. Flămând, iar după predică Pr. T. Lazar și-a desvoltat conferința pentru popor. Învățămintele predate, deși puteau fi sistemizate mai pe scurt dar prezentate cu perfectă putere de convingere de către ambii, au pătruns la inima enoriașilor.

După toate aceste am trecut în localul școlii, pentru conferința intimă. Prin cuvinte sincere și categorice, păr. delegat protopopesc, roagă preoțimea să conlucre la rezol-

virea problemelor din ordinea de zi, mai ales că această conferință are să se ocupe de chestiunea cea mai vitală a ori-cărui preot, — de salarizare.

La constatarea celor prezenți, găsesc că în împrejurările de azi și de totdeauna, cei chemați să judece pe cei ce nu pot lua parte la conferință, trebuie să fie conduși de spiritul păcii și al înțelegerii. Pentru că totdeauna pot fi unii sau alții, cari au binecuvântate pricini să absenteze. Evident aceste trebuiesc constatate, însă nu-i bine să se zică „dacă am putut veni eu, trebuie să poată veni și el“. Abia când se observă renitență sau lipsă de voință, trebuie să se aplice pedeapsă și încă ori-cât de severă.

La discuția asupra serviciului divin și a predicilor, se constată că oficiind în sobor tot mai des, se obține acea uniformitate care trebuie să se observe în cultul nostru.

Problema salarizării preoților a fost discutată viu, încă și prea viu, dar nu totdeauna cu obiectivitatea necesară.

Firește, e o chestiune cu mai multe fețe, dar are acelaș fond; preotul, ca orice slujbaș, trebuie remunerat pentru munca sa.

Ori, acesta e un postulat pe care orice om cu judecată îl admite și încă nu s'a găsit autoritate competentă, care să denege acest drept preoților.

După citirea câtorva lucrări, s'au ascultat și câteva păreri contradictorii, cari era firesc să se lanseze într'o chestiune de importanța celei discutate.

Dar nu s'a putut ajunge la o propunere unitară; unii fiind de părere ca să se dea salar dela stat, conform pregătirii și să se mențină obligator și prestațiile dela popor, precum și sesiune completă, — alții au emis părerea ca să se dea salar bun dela stat, ca spre ex. profesorilor secundari, și nimic altceva, — iar toate serviciile câte se ivesc în popor, să le facă preotul în schimbul acestui salar.

Lucrări ample s'au făcut în scris și de unii și de alții, desvoltând părerea emisă de fiecare și s'a delegat o comisie să le studieze și sistematizându-le, să poată face o propunere concretă.

Nu voi face nici o reflexiune personală, privind această parte din conferința noastră de primăvară, dar voi zice, că mare parte din vina pentru care suntem tratați

atât de mașter în privința salarizării, o purtăm chiar noi, preoții.

Dacă ne-am face datoria către popor, ar încolți în sufletul lui simțul recunoștinții, iar dacă ne-am impune în fața politicienilor, cari cer voturile păstoriiților noștrii, ei ar fi nevoiți a ne trata, ajunși în fotolii de conducere, ca pe cei mai firești conducători ai satelor, adică ai poporului.

Trăim într-o vreme când alte servicii sunt mai bine retribuite, pentru că sunt mai la ordinea zilei, iar munca în ogorul lui Hristos nu e prețuită după cuviință, pentru că, se pare, că ea n'aduce nici un folos momentan.

Ci tocmai de aceea, „secerișul fiind bogat“ secerătorii să lucreze cu zel și abnegație, incredințați fiind, că atunci și plata le va veni. Cuvântul scripturii zice „vrednic este lucrătorul de plata sa“. Întâi să lucrăm și prin muncă să dovedim dreptul la plată, nu invers.

Ordinele mai noi ale Vener. Consiliu eparhial pentru oficierea slujbelor divine în fiecare dimineață, țintesc aceeași înaltă chemare spre lucru, pe care dacă-l vom îndeplini cu deplină conștiință, o altă mentalitate se va forma în oameni despre lucrul Domnului și preotul de tot mai multă considerație va avea ocazia să se bucure.

Ca să revin la subiectul acestui raport, voi mai zice, că după conferința intimă, isprăvindu-se obiectele de pertractat, am luat masa la părintele paroh, fiind de față aceiași gospodari vrednici din sat, cari ne-au înconjurat tot timpul de aceeași dragoste cu care îl răsplătesc totdeauna pe părintele lor. Li se cuvine laudă și lor și părintelui lor.

Iar noi ce vom zice: fie ca sămânța evangheliei aruncată în sufletele lor, să încolțească și să se împuternicească spre lauda lui Dumnezeu și a neamului mărire.

V. S.

TÂLCUIRI CREȘTINEȘTI

Florilor ce țin covorul câmpului de vază plin,
Le dă hrană rădăcina, ascunsă 'n al gliei sân.
Încearcă și-o vădește
Vei vedea că cea dintâi — chiar floarea se vestejește. —
Virtutea și Cugetarea
Sunt ca florile ce cresc
Numai când au rădăcina în adâncul pământesc. —
De aceea, Cugetarea lucrează doar în Tăcere,
Iar Virtutea
Dacă nu slujește veșnic, în altar de Taină — pier.

Fl. Mureșanu

CRONICĂ

Hirotoniri. P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae, în zilele de 22, 23 și 24 Iunie c., a binevoit a hirotoni întru diaconi, preoți și duhovnici pe seminaristul Constantin Gh. Pâslaru, pentru o parohie din Maramureș, și pe clericul Ieremie Șanta, pentru parohia Muntele-rece, unde a fost ales unanim întru paroh.

— P. Sf. Sa Episcopul Dr. Ioan Stroia, la slujba arhierescă din Baia-mare și la sfințirea bisericii din Berința, în 19 și 20 Iunie c., a hirotonit întru diacon preot și duhovnic pe seminaristul Panait Florea, tot pentru o parohie din Maramureș.

P. On. protopop stavrofor Grigore Pletosu, în ziua de 21 Iunie c., a împlinit vârsta de 84 ani. Ne bucurăm că bunul Dumnezeu i-a ajutat să ajungă la această frumoasă vârstă, în deplină vigoare sufletească, mai puțin însă cea trupească, pentru care îi dorim deplină însănătoșare.

Despre sfințirea bisericii din Berința vom publica o dare de seamă în nr. viitor.

Statusul catolic din Ardeal, despre care s'a scris atât de mult în ziare, prin acordul încheiat de fostul Ministru de Justiție, Dr. V. Pop, dintr'o avere — dovedită prin documente istorice că aparține de drept statului român, — a ajuns acum în mod legal în stăpânirea exclusivă a bisericii romano-catolice din Ardeal. Dl Dr. Onisifor Ghibu, într'un recent articol publicat în „Universul“ referitor la acest acord, concludă că: „Acest acord constituie o sfidare a suveranității statului român, o primejdie pentru unitatea acestuia și o rușine pentru demnitatea țării“. În baza acestor concluzii documentate, nădăjduim că viitorul parlament nu-l va ratifica.

Pentru muzeul eparhial am primit dela păr. Țăgean din Negriștești, un „Lafsaicon“ manuscris de pe la 1760.

Contra concubinajului în câteva județe din vechiul regat, a început să se ducă o luptă intenzivă și cu deplin succes. Așa în județul Prahova și apoi chiar în orașul București, în luna trecută s'a organizat cu mult fast cununarea religioasă deo-

dată a câtorva zeci de perechi, figurând ca prim naș însuși prefectul județului. E o inițiativă ce ar trebui imitată — chiar cu ordin dela Ministerul de Interne — în toate județele din țară.

Onorații colaboratori ai Calendarului nostru eparhial, sunt rugați a pregăti materialul cu care voesc să colaboreze, trimițând articolele la redacția „Renașterii“.

Noile alegeri parlamentare, — fiind dizolvat fostul parlament, — au fost fixate în modul următor: pentru Adunarea Deputaților pe ziua de 17 Iulie a. c.; pentru Senat pe ziua de 20, 24 (consilii comunale) și 26 (consiliile profesionale) Iulie a. c. Noile adunări sunt convocate la București pe ziua de 30 Iulie.

În casa episcopiei noastre din Sângeorz-băi, se închiriază camere pentru sezonul de vară preoților noștri și familiilor lor, cari voesc să-și vadă de sănătate. Costul unei camere bine mobilată și cu lingerie este de 50 Lei la zi, iar fără lingerie 30—40 Lei la zi. Cei ce voesc să închiriereze camere se vor adresa la pr. Victor Susa, în Năsăud. Plata camerelor se va putea face și prin reținere din salariu. — Apa minerală „Hebe“ dela Sângeorz-băi este foarte vindecătoare în boale de stomac, intestine, beșică și ficat, primind numirea de Carlsbadul românesc. Traiul este ieftin și se poate pregăti și acasă. Gară în localitate.

lesnește munca ziditoare a preoților și a altor cuvântători în cimentarea dragostei de Tron și Țară, fiind cuvântările modele de felul cum trebuie să se vorbească la serbările naționale pentru M. Sa Regele: lămurit, însuflețitor, pe un fond precis și bine luminat. Recomandăm deci călduros această carte spre a fi utilizată cu folos de către preoți, profesori, învățători etc. Prețul 20 Lei. Se poate comanda la Librăria Diecezană din Arad și la alte librării eparhiale.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 4114—1932.

COMUNICAT OFICIAL

Comunicăm mai jos rezoluțiunea Nrul 887—2932 a Sfântului Sinod, spre luare la cunoștință din partea organelor noastre în subordine:

„Sfântul Sinod în ședința sa dela 20 Mai 1932, față de numărul cel mare al candidaților la preoție, în majoritate seminariști și în dorința de a asigura o cât mai bună selecționare a viitorilor preoți, a luat următoarele hotăriri:

1. Se va cere Ministerului Instrucțiunii și Cultelor să ia măsuri pentru o cât mai scrupuloasă selecționare atât a absolvenților de seminar, cât și a candidaților de cl. I-a de seminar. Biserica neavând astăzi nevoie de un număr prea mare de candidați la preoție.

2. Sfântul Sinod roagă Guvernul să voteze ori să pună în aplicare legea cumulului, spre a se asigura cât mai multe locuri vacante pentru candidații la preoție.

3. Toți călugării vor fi luați de pe la parohii și trimiși în mănăstiri iar în locul lor vor fi numiți candidați cu studiile legale.

4. Toate Chiriarhiile sunt invitate ca pe viitor să aplice cu strictețe art. 35 din Statutul legii de organizare bisericească, neprimind în cler decât licențiați în teologie.

În cece privește punctul 1 și 2, tot astăzi cu adresa Nr. 786—1932, am intervenit la onor. Min. Instr. și Cult.

Iar hotărîrea dela punctul 3 și 4, privind Chiriarhiile, cu frățescă dragoste avem

BIBLIOGRAFIE

P. S. Grigorie Episcopul Aradului a tipărit acum de curând o nouă lucrare sub titlul: „*Pentru Tron și Țară*“, zece cuvântări la ziua M. Sale Regelui nostru Carol al II-lea. Lucrarea aceasta de 54 pag., format cvart, este precedată de o prefață a dlui prof. N. Iorga. Apariția ei într'un timp când ideea de autoritate este serios amenințată, are o deosebită însemnătate. M. Sa Regele nostru Carol al II-lea este o nădejde neadormită a neamului și a viitorului României, iar aceste cuvântări au scopul tocmai de a fortifica și mai mult nădejdele neamului în Regele său iubit.

Prin publicarea acestor cuvântări se în-

onoare a Vă ruga să binevoii a dispune punerea în aplicare a lor în cuprinsul acelei de Dumnezeu păzită eparhie, cu începere chiar dela primirea acestui ordin."

Cluj, la 11 Iunie 1932.

Consiliul eparhial.

Nr. 245—1932.

(15) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de preot din parohia de clasa I-ă *Hida*, din protopopiatul Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“:

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în natură și grădină de legumi.
2. Sesiune parohială întregită prin Reforma agrară la 32 jugăre.
3. Stolele statorite și uniformizate pe teritoriul tractului Unguraș.
4. Salarul dela stat.

Reflectanții își vor înainta oficiului nostru cererile înscrise cu toate documentele recerute, în termenul deschis, și cu avizul nostru se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii, însă fără încuviințare dela Prea Sf. nostru Episcop nu vor putea figura pe lista candidaților.

Unguraș, la 27 Mai 1932.

În înțelegere cu Consiliul parohial din Hida.

I. Ghiurișan, protopop.

Nr. 171—1932.

(13) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a *Pădureni*, din protopopiatul Turda, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Dotația dela Stat, conf. cualificațiunii.
2. Locuință în natură cu supraedificările necesare și grădină cu pomi.
3. Sesiune parohială 11 jug. arător și fânaș și drept de pășunat.
4. O litră de cucuruz dela fiecare fum (circa 80 case) din care compete $\frac{1}{3}$ pe cantor și $\frac{1}{10}$ pe sfăt, precum și câte o zi

de lucru dela fiecare casă, cari privesc numai pe preot.

5. Stola îndatinată.

6. Impozitele după realități le supoartă preotul.

Reflectanții își vor înainta cererea cu documentele prescrise oficiului protopopesc subsemnat și cu prealabila încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără de care act nu vor putea fi luați în candidare.

Turda, la 2 Iunie 1932.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu Cons. parohial.

Iovian Murășianu, protopop.

Nr. 234—1932.

(12) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a *Poiana-Ampoiului*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în oficiul „Renașterea“:

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat, conf. cualificațiunii.
2. Casă parohială corăspunzătoare și grădină de 1400 st. p.
3. Stola obicinuită în parohie.
4. Câte una ferdelă de cucuruz sfârmit și una zi de lucru dela cca 100 familii.
5. Lemne de foc de pe un teritor de cca 250 st. p. pe an, din pădurea bisericii.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile concursuale Oficiului nostru protopopesc, în terminul deschis, iar cu prealabila noastră încuviințare, se pot prezenta în timpul potrivit și îngăduit de lege, în parohie, spre a cânta, predica, eventual a liturghisi și a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte și un act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop. Alba-Iulia, la 1 Iunie 1932.

Oficiul protopopesc al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu membrii Consiliului parohial.

Alexandru Baba, protopop.